

Phò què

An Hoang Trung Tuong 2009-04-16 17:11

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Lâu lắm mới gặp Chiến Binh, tại Hà Nội.

Ôm ghì Trung Tướng hôn chút chút chút ba phát, Chiến Binh bấu, chời chời Trung Tướng anh nhớ mầy quá, dạo này chán xuống Đồ Sơn phò phạch hay sao đéo thấy qua anh con mẹ mầy.

Chiến Binh là bộ đội thời chinh phạt Cầm Bốt, đóng mấy năm liền nơi cái huyện mẹ gì sát biên giới Lào, một bận ngời cuộc binh đao mò tìm gái Miên thế mẹ nầu trúng mìn lá cụt mẹ nửa cẳng, phải xài chân gỗ, để cả thế kỷ rồi.

Chiến Binh quê Hải Phòng, làm bấu vệ một xí nghiệp quốc doanh cũng Hải Phòng, lương tám trăm ngàn tương đương 50 Mèo, phụ cấp thương binh ba trăm hai chục ngàn tương đương 20 Mèo, coi xe cho khách liên hệ công tác thêm đầu sáu bảy trăm ngàn tương đương 40 Mèo, vài quả khác, tóm lại tổng thu nhập tháng của hắn vào khoảng non hai triệu, tương đương 110 Mèo, bằng hai cú chơi phò chính ủy của Trung Tướng (*).

Hai triệu bạc của Chiến Binh chia đôi nạp vợ một nửa góp sức chăm lo Gia Đình Tế Bào Xã Hội đúng phương châm Thương Binh Tàn Không Phế trung ương đã chỉ đạo sâu sắc, nửa còn lại hắn nhét ví xài dần như mọi công dân Lào ngoan hiền.

Bọn Hải Phòng luôn hào sảng kể cả với một triệu một tháng. Chơi phò cùng Trung Tướng ngoài Đồ Sơn cứ ba lần thì Chiến Binh đòi giả xiên một lần. Nhìn hắn thấy hai tờ trăm ngàn tậu hai con phò Yên Bái chả khác mẹ đại gia Bờm Cung Quảng vứt nửa tỉ mua Rolex vàng bên

Hồng Công, rất chi hào sảng (**).

Nên Trung Tướng yêu Chiến Binh phết. Xuống Hải Phòng ngoài trách nhiệm ra Đồ Sơn ụynch phò, Trung Tướng thường bắt Chiến Binh chở khắp chốn loăng quăng trên con xe 67 yên liền của hăh, thăm giang hồ, chăh buôn lậu, đá công an, đủ trò (***).

Chiến Binh bầu, hai chục năm rùi anh mới lên Hà Nội đấy, mầy kiếm anh con phò Hà Nội Gốc, xinh xinh vầu nhế.

Trung Tướng biết gu Chiến Binh, phò cứ phải mặt thật xinh, da thật trắng, còn bướm đôi đít bẹn chăh bắn khoăh mẹ, khác hăh Trung Tướng, ăn món điiều gì cũng phải ngon từ ruột.

Trung Tướng quen một con phò non xinh cực, tên Hoa Nhài.

Hoa Nhài gốc đău chăh rõ, chăch không phải Hà Nội, dưng xinh cực. Trán cao cắh thạch, cắh nhọn hột xoài, mũi hếch mắt trong veo, tóc lũng lơ vòm liễu, chăh con diễn viên người mẫu Hà Nội nău xinh thế.

Dưng Hoa Nhài có một trò bừa Trung Tướng rất ghét, là khi ịch nó không chịu cửi truồng. Chơi Trung Tướng hai lần, nó đêu chỉ tụt quần ngang vế, rùi tóm chăt cạp, Trung Tướng giăt đăp cách gì cũng đéch lốt nủi.

Trung Tướng bầu Chiến Binh, em gọi anh con Hoa Nhài nhế, Hà Nội xịn, xinh cực xinh, mỗi tội điiều cho chơi trần truồng, em ghét.

Chiến Binh hỏi, mấy tuổi. Trung Tướng đăp, đău mười tám mười chín. Chiến Binh bầu ô-kê mầy gọi anh luôn. Trung Tướng bầu mình anh chơi nhế em xem thôi. Chiến Binh bầu tùy mầy.

Trung Tướng chở Chiến Binh sang Gia Lâm, chọn một nhà nghỉ mái gồi ven sông, rùi nhăh tin gọi Hoa Nhài tới.

Hoa Nhài tối, vưỡn như mọi khi kéo hết rèm tắt hết đèn, rùi leo lên giường tụt quần ngang vế, hai tay nắm cặp, chờ lao động.

Chiến Binh cử đồ, vợ khăn tắm chùi nách rùi đưa lên mũi hửi, rùi tháo chân gổ xếp ngăn nắp cuối giường, bầu Hoa Nhài, cháu tự nhiên nhế, chú là bộ đội.

Rùi nâng mặt Hoa Nhài, hôn hôn hít hít, bầu, chiều nay tụi lính Miên họp, Đại Tướng cũng mời luôn, bao từ a đến dết, chứ anh tiền đéo đâu chơi Hà Nội, mầy đi với anh không Trung Tướng?

Trung Tướng bầu không, tối lúc nầu xong phen em em đón.

Chiến binh dụ dàng vạch chân Hoa Nhài, bầu, Trung Tướng mầy nên đến tí, Đại Tướng chiến duyên phết. Phốp phòm phốp, phốp phòm phốp. Môi Chiến Binh gấn môi Hoa Nhài, tay Chiến Binh bê mông Hoa Nhài, lưng Chiến Binh quật trái quật phải.

Gã cụt trung niên này ịch vưỡn hay lắm, Hoa Nhài rên rầm, á hự, á hạ, úi giờ, xuyt hự, xuyt hự. Trung Tướng đủ hai giò mà điều mấy khi khiến phò xung cõ ý, bái phục.

Chiến Binh ngừng, Trung Tướng hỏi, thế nầu? Chiến Binh bầu, anh choác nữa nhế? Trung Tướng bầu ô-kê cho anh chơi kiệt tinh thì thôi.

Xong xuôi, Trung Tướng giả Hoa Nhài ba trăm ngàn, là phí ịch hai phát của Chiến Binh, cộng phí xem ịch của Trung Tướng.

Chiến Binh loay hoay lấp lại căng, rùi ôm Hoa Nhài hôn chút chút chút ba phát, bầu, lần sau cháu nhớ gỡ cái chân giả ra nhế, không vương à?

Giờ ạ, nó là con phò què, Trung Tướng biết điều đâu.

(@2006)

(*) Phò Chính Ủy: Phò khá đắt tiền, thường là sinh viên các trường văn hóa nghệ thuật.

(**) Giá phò Đồ Sơn thời điểm Trung Tướng biên bài là 90 ngàn. Bờm Cung Quảng là nhân vật trong tùy bút Lầu Âm Phủ.

(***) Xe 67 Yên Liên: Xe máy do nước bạn Nam Kỳ sản xuất thời 196x, yên xe dài bọc da liền.

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-04-16 21:32\) #3](#)

Phò Què là một trong dững bài biên xuất sắc nhứt của Trung Tướng, được gọt tĩa bôi vẽ từng con chữ nhớn bé, từng quả xuống dòng, từng dấu chấm phẩy, để đảm bảo không thiếu nửa câu, không thừa nửa ý, đồn tất tậ bút lực vào hai ngàn từ gọn ghẽ, mà vẽ một Xứ Lừa 30 năm.

Trung Tướng định dành nó cho sách in, dưng hy vọng được các Ông Lừa Bà Lừa hiểu Văn Bựa vườn đang là thất vọng.

Hôm nay rẽ xem blog Bọ Lập, thấy có bài về anh què Hoàng Cát (Trung Tướng cũng từng biên bài về anh này bốt ở diễn đàn Cà Phò, vác qua blog không tiện, đồng chí nầu thích đọc vui lòng sang bên tìm), thì hứng chí bốt luôn Phò Què hầu chi bộ.

Không kể Trung Tướng là người dẫn chuyện trung gian, suốt bài tùy bút chỉ gồm hai nhân vật.

Một cựu binh hiển hách từng bỏ một phần thân nơi đất khách, phục viên ăn trợ cấp 20 Đô và thu nhập 100 Đô, vườn đào hồng sống với trái tim phóng khoáng của tay lính viễn chinh coi đời như mùi nách.

Một giai nhân không may cụt cẳng, sinh sau cựu binh cả thế hệ, bán trôn với giá cổ vồn vẹn 100 ngàn, vườn găng giữ mình xinh đẹp thậm chí đoan trang. Sự làm phò của cô khiến người ta nguyên rửa người khác, chứ không phải cô.

Họ gặp nhau qua mối lái của một tên bựa.

Và chỉ họ nhận ra nhau.

Apr 16, 2009